Ett Människoöde.

ROMAN AF HANS JOST.
(Svenskt original).

(Forts. fr. föreg. nr.

Han hade aldrig trott, att rummet vore så ljust, so mdet nu visade sig för honom. Placerade han det i den sjukas närhet, skulle det ofördröjligen upptäckas, väcka undran och nyfikenhet och kanske åstadkomma efterforskningar, och det var dock icke meningen. Sätta det på tapeten kunde han icke häller, ty dess färg var hvitaktig och skulle bilda en alltför ofördelaktig grund.

Han störddes i sina funderingar af en ringning på gatudörren.

Doktorn skulle icke komma idag. Hvem kunde det vara, undrade Mandergren för sig själf. Innan någon af tjänsteflickorna hunnit upp från det i jordvåningen belägna köket, smög han sig på tå ut ur sjukrummet och uppför trappan. Han lutade sig öfver ledstången och kunde från sin plats, där han stod, iakttaga allt, som försiggick i hallen, utan att själf bli sedd.

Nu öppnade tjänsteflickan dörren, och han hörde henne utropa:

"Men miss!"

Samtidigt förnam han en flämtande och andfådd, men frisk och ungdomlig röst.

"Ja, jag kom just nu med morgontåget! Jag kunde icke vänta längre. Huru står det till med mamma och pappa?"

"Men har då icke mr Mandergren underrättat miss om, att frun är mycket sjuk?"

"Mycket sjuk! O, Jane, jag hoppas, att det icke är farligt! Säg, att det icke är farligt! Hvar är pappa?"

"Jag vet icke. Katie säger, att hon hörde någon slå i järngrinden tidigt i morse, och hon förmodar, att det var mr Mandergren som då gick ut."

Med öfverraskning hade Mandergren där uppe från trappafsatsen erfarit sin dotters oväntade hemkomst.

Det var ett streck i räkningen för honom, en faktor, som fyllde honom med en viflig känsla af obehag. Han fruktade, att hennes klara ögon skulle blicka längre än alla de blinda och dumma gäss, som kommo och gingo i villan, och han visste, att han själf icke skulle kunna stå sig inför hennes ifriga och påträngande frågor. Hvad var det för en elak slump, som drifvit henne hem?

Han hörde henne gå in i sjukrummet.

Hennes smeknamn till modern och hennes snyftningar trängde fram till honom genom de halföppna dörrarna. Till hvarje pris måste han undgå att träffa henne, hon hade också blifvit en börda, från hvilken han skulle bli kvitt, när han efter fullbordadt vedergällningsarbete lämnade England för att fortsätta sin tillvaro annorstädes.

Han tänkte på, att det var bittra tankar, dottern måste bära på, där hon satt vid moderns sjukbädd. Ah, han förstod det nog, han var icke dum och i grund och botten icke hårdhjärtad, när han icke drefs till ytterlighet. Så här skulle hon tänka:

Mamma ligger svårt sjuk och pappa visar sig icke. Hur rätt har icke mamma haft, när hon sagt, att man aldrig blefve rätt klok på honom. Hans tankar arbetade så snabbt, att hans hustrus trögare tankar icke kunde följa deras flykt. Därför fann hon honom aldrig åter, sådan hon lämnat honom, därför stod hon esomoftast öfverraskad och begrundande inför hans handlingssätt och planer.

Ja, dottern måste genomlefva i sitt inre en hel del af det hon bevittnat i föräldrahemmet.

Hon måste, som sagdt, ha bittra tankar, ty när en fader med sorg granskar ett barns uppförande, är det dock intet mot den smärta, en dotter måste känna, när hon måste döma sin fader.

Men, frågade Mandergren sig själf, är jag den ende fader, som uppträdt hårdt och varit en osympatisk företeelse, en oförklarlig gåta för sina närmaste. Nej, visst icke! Det var val få familjer, där icke barnen i regel höllo mest af modern, medan deras känsla för fadern närmast utgjorde fruktan, och tanken härpå ställde honom tillfreds.

Han ville emellertid icke visa sig för dottern.

Med tysta steg smög han sig uppför trappan nära ledstången, så att den icke skulle knarra. Från vinden fanns en baktrappa, som mynnade ut i en gränd vid sidan af ett stall. Därifrån några steg till vänster, en vridning kring närmaste hörn, och han befunne sig på en hufvudgata, som löpte paralellt med Westbourne Terrace.

Utan att stöta på något hinder lyckades Mandergren komma ut ur villan.

Men dessförinnan hörde han en ny ringning från gatudörren och undrade mycket, hvem denne nye besökande kunde vara. Hans dotter gick själf till dörren och öppnade för en ung herre med bestämd min och självsäker hållning.

"Mitt namn är Guy Caryll", sade framlingen. "Förste reporter i Afton Nyheterna. Jag söker mr Mandergren!"

"Han är tyvärr icke hemma. Något hvarmed jag kan vara till tjänst...?"

"Man talar om en storartad uppfinning, so mrr Mandergren skall ha gjort. Ett luftskepp, konstrueradt efter nya och underbara principer."

"Jag har någon gång hört talas därom. Men jag trodde icke, att uppfinningen hunnit öfver teoriernas stadium."

"Så lär dock vara förhållandet. Jag trodde till och med, att jag skulle kunna få se uppfinningen här i dag."

"Jag skall underrätta om edert besök. Min fader kan ju därefter sätta sig i förbindelse med tidningen."

Guy Caryll mumlade ett: "Mycket förbunden!" och försvann med en artig bugning.

Men inom sig själf var han högst missbelåten och föga böjd för älskvärda komplimanger, ty han befann sig i årets allra flauaste nyhetstid och hade alltför stor reporterinstinkt för att icke föredraga en gråsparf i handen framför tio lysande påfåglar i skogen.

Villrådig satte han sig i ett hörn af den lilla restaurangen.

Han drack en kopp té och undrade, huruvida han skulle söka mr Mandergren på hans kontor i City. Nej, det var säkerligen allra bäst att taga honom, strax innan han gick in i villan och icke lämna honom, förrän han åtminstone gifvit en del antydningar, af hvilka Guy Caryll kunde bygga den artikel, som han redan i andanom såg kablad tvärs öfver Atlanten.

Det blef en dryg väntan.

Guy studerade först alla gästerna inne i den lilla restaurangen, men ingen tilltalade hans reporteröga. De voro alla så slätstrukna, så gjutna i den vanliga formen, så fria från all hemlighetsfullhet, att han måste servera sig en ny kopp té för att riktigt kunna svälja ned så mycken hvardaglighet. Och den kvinnliga betjäningen var så artig och väldisciplinerad, föreståndarinnan så varsam och påpasslig, att man icke kunde tänka sig en mera stillsam och sömngifvande restaurang.

Guy Caryll dref öfver gatan.

Han ställde sig utanför den af Fiat så plötsligt lämnade kemikalie-butiken, han beundrade damejeannen och alla de andra glänsande vattenkolorna, men föll sedan i förvåning, när han genom rutan kunde skymta förödelsen inne i butiken. Hvad var det för en katastrof, som drabbat en till synes alldeles ny affär, frågade han sig själf och gissade på eldsväda eller ägarens ruin med åtföljande rymning.

Därefter ställde han sig utanför ingången till den underjordiska järnvägen.

Folk strömmade ut och in, men ingen syntes, som företedde en den ringaste likhet med den man, efter hvilken Guy var på jakt.

Klockan blef åtta, klockan blef nio och tio — under tiden samtalade Guy med hvarje person, som han trodde någorlunda ägna sig för ett samspråk, mannen i biljettluckan, portiern vid grindarna till perrongen, en detektiv, som placerat sig mellan en raksalong och en cigarrbutik i stationsbygnadens port.

Till sist var han frestad att uppgifva alltsammans.

Han gick fram och tillbaka mellan villan och stationen några dussin gånger, då han hörde ett nytt tåg signalera, det näst sista för aftonen.

Några försenade butiksflickor passerade fnissande grindarne och nickade familjärt till portiärn, efter dem kommo ett par beskänkta soldater, och sedan — där var han!

Det behöfdes Guys skarpa ögo för att upptäcka Mandergren, ty han hade en regnkappa med vid krage öfver oronen. Men hans tunga gång och det svarta skägget, som han icke kunde dölja, förrådde honom.

Guy stod i begrepp att rusa fram mot honom, då han plötsligt hejdade sig vid den oväntade manöfver, Mandergren företog.

I stället för att vrida åt höger vek han åt motsatt håll och tog riktning mot den gatan, där stallet låg bredvid villans baktrappa. Åhå, hänkte Guy Caryll, han begifver sig icke hem, utan annorstädes! Jag är viss om, att han går för att titta på sin flygmaskin och att han icke kan sofva riktigt, förrän han vet, att ingenting mankerar den.

Guy Caryll, som var så slängd i att draga slutledningar, misstog sig för en gångs skull.

När Mandergren kommit in på den öppna ställplatsen, ställde han sig vid trappans trädörr. Han andades tungt, liksom ville han hämta sig och hvila en stund, samt tog därefter fram en liten lykta, med hvilken han lyste uppför trappuppgången. Därefter började han sakta smyga sig framåt, steg efter steg.

Det var ett äfventyr i Guy Carylls smak.

Han placerade sina kängor helt tyst vid trappans fot och följde efter i strumplästen, fylld af ringaktning mot sina kolleger, som aldrig gjort en dylik spännande jakt på en uppfinnare, samt liflig beundran för sig själf, sitt mod och sitt goda jugement. Men till sin förundran fann han sig snart stå på en tom vind, öfver hvars golf han såg Mandergren sakta smyga sig fram till en trappnedgång i motsatta ändan.

Äfven Guy Caryll hann i sin tur fram till denna nya trappa.

Han såg Mandergren sakta taga steg efter steg. Lyktan hade han släckt, men höll i stället något i handen, som Guy icke kunde urskilja. En stor lampa i hallen kastade sitt sken uppför trappan, men ännu dröjde Mandergren i skuggan, tills han plötsligt befann sig alldeles nere i hallen.

Ingen hade hört honom, och huset befann sig i fullständig stillhet.

Guy bibehöll afståndet mellan dem men fann, sedan äfvenledes han numera kunde blicka ned i hallen, till sin gränslösa öfverraskning, att han kommit in i Mandergrens egen villa och att denne likt en tjuf beredde sig tillträde till sitt eget hem.

Vid trappans fot hade Mandergren gjort en paus.

Nu återtog han vandringen tvärs öfver hallen. Han öppnade sakta dörren till ett af rummen, och Guy såg genom den på giänt stående dörren en säng samt en till hälften nedskruvad lampa. I en korgstol vid ett rundt bord i rummet hvilade en ung flicka, öfverraskad af somnen, med spår af heta tårar på kinderna. Hennes hufvud hade fallit åt sidan, och hon sof tungt.

Mandergren hade tagit en flaska, som stod på ett nattduksbord vid sängen.

Han smög sig tillbaka in i hallen, där han granskade flaskan. Den var alldeles nu och hade sannolikt hämtats af tjänsteflickan någon gång på eftermiddagen, men ännu icke tagits i bruk af den sjuka. Mandergren löste försiktigt upp den gula segelgarnstråden, som fasthöll korken. Därefter lade han tråden, korken och den lilla, veckade pappersbit, som täcker korken på medicinsflaskor, på en stol. Han hällde några droppar af flaskans vätska i hallens öppna eldstad och fyllde tomrummet med innehållet ur en annan liten flaska, som han tagit upp ur västfickan.

Guy Caryll förstod att han befann sig inför en förbrytelse.

Men han erhöll snart absolut visshet därom, då han såg Mandergren krama ihop den veckade rutiga pappersiappen och i stället omgifva korken med något annat, öfver hvilket han omsorgsfullt sammanknöt det gula segelgarnet. När Mandergren, liksom triumferande, efter fullbordadt värf lyfte flaskan mot lampljuset, märkte Guy, hvad omhöljet var — ett rödt sidenband med ett spaderess på, Mafaldas beryktade prydnad.

Guy Caryll hapnade och förskräcktes.

Detta var icke en bravad af en Sherlock-Holmes-typ, utan ett egendomligt utslag af en förbrytares mani. Lifvet själft bjöd på vida mera spännande moment än detektivromanerna, och allra mest spännande var väl detta, som han nu upplefde.

Han förstod, att det icke var kallblodighet och djärfhet hos Mandergren, som drefvo honom att handla så. Det var ett tvång, ett förfärligt begär, nedlagdt af försynen för att brottslingen skulle oskadliggöra sina egna handlingars verkan och själf sätta den hämnande rättvisan i sina spår. Huru märkligt, huru underbart!

Guy började anträda återtåget.

Han smög sakta uppför trappan igen och öfver vinden. Därefter började han nedstigningen och hade snart hunnit dörren, genom hvilken han kommit in, och där han nu åter satte på sig sina kvarlämnade kängor.

Men då han skulle öfver stallplatsen för att komma till den gränd, som i sin ordning förde till sidoplatsen, gick han fel och kom efter mycket trefvande i mörkret tillbaka till dörren.

Innan han kunde hejda sig, märkte han en person i sin omedelbara närhet. En arm sköt blixtsnabbt ut och grep ett våldsamt tag i hans strupe, medan en röst hotfullt frågade:

"Hvad för ni här?"

Rösten var Mandergrens.

Han hade blifvit fördröjd i villan, ty när han åter placerat flaskan på dess plats å nattduksbordet och velat smyga sig bort, hade han hört dottern vakna. Hon hade vändt sig om i stolen, men när hon märkt, att allt till synes var i dess gamla skick, att lampan brann till hälften nedskruvad och att modern sof lugnt, satte hon sig åter till rätta, beredd att kämpa med sömnlusten.

Mandergren tyckte sig nästan kunna se huru hennes tankar arbetade.

De sväfvade kring allt det sorgliga i hemmet och gingo sedan till hemlandet — ja, han kunde märka på uttrycket i hennes ögon, att det var på den unge Fält, hon tänkte. Men så började hennes ögonlock att tyngas af den ungdomliga hälsans naturliga sömnbegär, hennes hufvud föll åter ned mot korgstolens ryggstöd.

Regelbundna, lätta andedrag förkunnade, att hon åter glidit in i sömnens fridfulla rike, och Mandergren kunde ostörd begifva sig åstad.

När han hört dottern röra sig, hade tanken på hans brottsliga gärnings inebörd ett ögonblick stått tydligt tecknad för hans inre medvetande. Men sedan frågade han sig själf: Hvad har du egentligen gjort? samt svarade likaledes sig själf: Ah, ingenting, nej, alls ingenting!

Det var ju Fiat, som expedierat giftet, och han själf hade af omständigheterna drifvits till självförsvar mot fienderna. Alldeles viss var han om, att hvilken domare som hälst skulle frikänna honom, i händelse saken komme till upptäckt och motiven framlades inför domstolen.

Han visste, att allting kunde förklaras och förlåtas, men aldrig hade han trott, att någonting skulle kunna förklaras så utomordentligt naturligt som hans egna gärningar. Döma honom som brottsling kunde ingen, men väl skulle alla betrakta honom som en olycklig och beklagansvärd människa, ett offer för sin omgifning, en klippa, hvilken alla afundens och den bittra småaktighetens böljor i årvis sträfvat att underminera.

När han stängde dörren till baktrappan, märkte han steg i närheten.

Han trodde det vara någon försenad tjänare, en stallkarl eller ridknekt, möjligen också en person, som befann sig i olofliga ärenden. Med sin starka arm grep han tag i den mystiske vandraren och fann, när han lyste på honom med lyktan, en välklädd, ung man, hvars ansikte näppeligen tydde på några ohederliga ärenden.

Guy Caryll ansåg mest tjänligt att ställa sig onykter och spela en vilsegången, försenad supégäst.

Han stammade några obegripliga ord, medan Mandergren lösgjorde sina fingrar från greppet i hans hals och i stället vänligt stack sin arm under hans för att stödja honom.

De vandrade tillsammans under tystnad ut på hufvudgatan.

Det var en märklig vandring, under hvilken tusentals tankar brusade genom Guy Carylls hufvud, och först sent tyckte han sig skola förgäta den.

Plötsligt släppte Mandergren hans arm och sade sig skola hämta en cab. Guy, som stödt sig mot en husvägg, afböjde under lallande tacksägelser samt förklarade sig numera redig nog att hitta hem. Han begaf sig också uppför gatan på stapplande och osäkra ben, men när han kommit ur Mandergrens åsyn rätade han plötsligt upp sig och började springa af alla krafter.

(Forts.)

Farm och hem.

LIFSUGGAN.

Lifsuggan hålles mera mager än fet. Då hon närmar sig grisningen, hvilken inträffar ungefär 16 veckor efter parningen, föres hon på en ensam kätte, som på 3 sidor förses med stänger, 8 tum från vägg och golf, så att smågrisarna ej kunna klämmas, då suggan lägger sig. Suggan erhåller ett kort, skuret strö, så att smågrisarna ej kunna snärja sig däri. Under den tid suggan gifver di, födras hon kraftigt, dock ej med sur föda eller okokta rotfrukter. Kli är såsom benbildande det för modersuggan mest lämpliga fodret; man ger lika delar gröpe och kli.

KLÖFVER SOM BETE.

Klöfver är ett ypperligt bete för alla sorters boskap, emedan den i ymnighet förser djuren med ett högst närande födoämne från tidigt på våren till sent på hösten ifall den ej afätes för nära rötterna. Under den varma årstiden bör ej klöfvern afbetas för hårdt, emedan den då blir mycket svag till hösten. Eftergrödan, som uppväxer efter det klöfvern afslåtts till hö, är ett särdeles förträffligt höstbete. Då man gradvis låter djuren få tillträde till klöfverbetet samt ger dem tillräckligt med vatten och salt, så är faran för uppblåsning eller "förätning" mycket liten.

LÄMPLIG ÅLDER FÖR UNGHÄSTENS TÄMJNING.

Föl af de grofva arbetshästarna sättas ofta till arbete alltför tidigt emedan de äro stora och se ut att vara kraftiga. De grofva benen äro mjuka och musklerna äro icke fullt utvecklade. Den treåriga hästen kan göra ganska mycket arbete utan att skadas, men det måste vara arbete, hvilket icke nödvändiggör öfveransträngning. Det är då svårare att hålla fyraåringen i kondition under oafbrutet arbete. Lätt arbete är allt, som kan göras af de grofva unghästarna förrän de blifvit fem år. Betalar hästen sig under tredje och fjärde året, så är det allt, man skall begära och det är vinst i att ha ett kraftigt och ofördärfvadt arbetsdjur då det när sin mognad.

BARNEN OCH HEMMET.

De föräldrar, som ej vänja barnen att trifvas i hemmet, ådraga sig ett stort ansvar, skrifver en mor, som själf har en barnskara och vet hvad hon talar om. När man går på gatan sent på kvällen, kan man alltför ofta se barn i olika åldrar och af alla samhällsklasser vistas ute. Trots att hemmet är en af de mest fostrande krafter vi äga, låter man barnen driva omkring på gatorna, där de ej alltid göra det, som är rätt och efterföljansvärdt.

Ett hem skall samla i stället för att sprida. När kvällen kommer och far hemkommit från sitt arbete, spisar man sin kvällsvard under muntert samspråk. Efter måltiden och då de minsta barnen lagats i säng, läser far eller en annan af familjen högt ur t. ex. tidningen medan mor och flickorna syssla med sina handarbeten och gossarna med sin slöjd. Eller man talar om, hvad man hört eller lärt under dagens lopp. Sång och lek får ej häller försummas. Golfmattan bör aldrig vara för fin att leka på. De unga behöfva glädje och förströelse och hvad är naturligare än att de skola få detta i hemmet. Finna de ej hugnad där, hvar skola de då finna den? Äfven far och mor skola njuta af att roa sig och de unga alltibland. Om man ordnar tiden väl, så får man tid till mycket under veckans kvällar. På ett par tre timmar hinner man med ett långt program af föreläsning, läsöfning, sång, samtal o. s. v.

Gör hemmet ljust och trefligt och låt barnen leka. Ett hem, hvari kärlek och glädje råda, blir ett lyckligt hem för både föräldrar och barn. Ett sådant hem sätta barnen värde på och då de en gång själfva grunda hem och få barn går lärdomen i arf.

DJURSKYDD — DJURRATT.

I öfverensstämmelse med principen "makt går före rätt", hafva vi sedan urminnes tider förslafvat, plågat och tillintetgjort djuren, fullkomligt obekymrade om deras väl och ve. Först nu vaknar hos oss känslan om att samma ursprungliga rättskraf på lif och lycka tillkommer alla skapade varelser. Denna medfödda rätt har det mäktigt uppblomstrande naturskyddet inom sitt rike fastställdt till obrottslig efterlefnad. Om vi berófva ett djur dess kostbaraste goda, dess lif, så måste vi vara medvetna om det tunga ansvaret för denna handling. Och när vi tillerkänna oss själfva rätten att hålla en medskapad varelse i slafveri för de tjänsters skull, som den är i stånd att lämna oss, så framväxer härur plikten att efter förmåga utforma detta beroende äfven med hänsynstagande till djurens kroppsliga och själsliga väl. — Äfven betänka vi alltför litet, huru starkt djuren också kunna känna själsliga lidanden. Så rikt och djupt som hästens känslolif är, måste hans lott, då han efter troget arbete alltmer degraderas, säkert kännas ytterst tung.

"Makt förpliktar". Att tillfoga äfven den allra ringaste värelse ett lidande, som kunde undvikas, innebär ett missbruk af vår maktställning. Att lära känna de stumma varelsernas sorg och glädje, att förstå deras väl och ve, därtill måste vi alla uppfostra oss, och vår ungdom borde växa upp i aktning för all besjälad materia i aktning för "personligheten" äfven hos djuret. Då följer på djurskyddet af blott och bart nytte- och humanitetsskäl ett skydd för djuren för deras egen skull.

("Djurens rätt").

MJÖLKKORNAS FÖRÄDLING.

Öfver åttio procent af korna i Minnesota kunna klassificeras som "vanliga" eller inhemska kor. Medelafkastningen per ko för hvarje år beräknas till 4,000 pounds mjölk och 150 pounds smörfett. Detta är låga siffror, men till hur stor del detta missförhållande beror på dålig utfodring och skötsel är svårt att säga. Bristen på renafvel i Minnesota beror på bristen på inseende af kornas verkliga ändamål. Hvarje farmare skulle bestämma sig för en viss ras och fortsätta att hålla sig med denna ras, men många kouppsättningar visa, att en del farmare byta om ras lika ofta som de byta om tjur och de få aldrig nog rasegenskaper af något slag hos sina kor, som kan berättiga dem till klassifikation öfver de "vanliga" korna. Detta finner möjligen sin grund däri, att de olika fullblodsraserna icke äro nog kända, fastän detta nu för tiden borde vara fallet efter de stora ansträngningar, som af olika organisationer och myndigheter gjorts för att bringa farmaren till denna kännedom. De unga män, som utgå från landtbrukisskolorna och känna till såväl raserna som deras egenskaper, äro mera oförlåtliga än de äldre farmarna, deras fäder, som kanske ej haft tillfälle att göra sådana studier, om de fortsätta med de gamla, mindre värdefulla korna.

Tre korsningar af vanliga kor med en fullblodig tjur blir kor, som till både utseende och afkastningsförmåga äro fullgoda med rasrena djur, ifall en fullblodig tjur af samma ras användts alltjämt. Tre korsningar frambringa sju åttondedels fullblodiga djur, och om de fullblodiga tjurar, som användts under hela korsningstiden hafva högafkastande anor, så skall ofvan gjorda påstående om utseende och afkastningsförmåga vara fullkomligt öfverensstämmande med förhållandet.

Det finnes ingen farmare, som ej åstundar att hafva en rasren stock och vi hänvisa därför till ett praktiskt sätt att nå denna åstundans fullbordan. Den skall motsvara ändamålet utom för afsalu som åfvelsdjur, men kvigorna af denna stock skola kunna säljas som mjölkkor för 50 till 100 procent mera än de "vanliga" korna. Anskaffa en rasren tjur af högafkastande ras och fortsätt att använda fullblodiga tjurar af endast samma ras. På tio år skall ni ha en stock, som är så godt som fullblodig. Egandet af en sådan kouppsättning uppmuntrar er att gifva bättre utfodring och detta skall resultera i ökad afkästning.

PRIVAT ÄKTENSKAPSBYRÅ. — Vi introducera personer, som vilja ingå äktenskap både på landet och i staden. — Detta är vårt sjunde lyckliga år. — Otaliga lyckliga äktenskap. Hemlighet garanteras. Besök eller skrif till Ford & Simmons, 984½ Main Street, Winnipeg, Man.

SKAFFA EDERT FARMHEM FRÅN CANADIAN PACIFIC.

Ett väldigt område af det mest fruktbara land i västra Canada till salu till låga priser och lätta afbetalningsvillkor, från $11.00 till $20.00 för farmland med lämpligt regnfall — bevattningsland från $35.00. Villkor — en tjugondedel kontant, resten inom tjugo år. I bevattningsdistrikten lån för farmbygnader etc. upp till $2,000, äfven betalbara inom tjugo år — ränta endast 6 procent. Här är edert tillfälle att öka eder farmbesittning genom att erhålla angränsande land eller skaffa edra vänner som grannar.

För litteratur och upplysningar tillskrif

F. W. RUSSELL, Land Agent, Desk 20, Department of Natural Resources, C. P. R., Winnipeg.

Hvad en automobilägare bör hafva. Automobiler äro alltid utsatta för möjligheten att fatta eld, hvilken, då den en gång börjat, vanligen resulterar i fullständig förstörelse af vagnen. Oftast är också en automobil, som fattar eld, långt från plats, där hjälp kan erhållas. För att skydda automobilägare för stora förluster genom dylika eldsvådor har Pyrene Manufacturing Co. i New York släppt ut i marknaden Pyrene eldutsläckare, som hastigt utsläcker eld och icke på något sätt förstör vagnen. Pyrene har erhållit de bästa vitsord från fackmän och rekommenderas på det bästa.

HEMPHILLS AMERICA'S LEA DING TRADE SCHOOLS

Hufvudkontor: 643 Main Street, Winnipeg.

Jitney, Jitney, Jitney; hundratals man önskas i vår för att operera och reparera Jitneyvagnar, bäst betalda yrke i staden, endast två veckor kräfvas för att lära i vår speciella jitneyklass, vårt fria arbetsformedlingskontor skall hjälpa eder att välja en plats eller erhålla en jitney på aktier.

Gas-Tractor klassen hjälpas nu för att blifva färdig för sommararbetet, stor efterfrågan på Tractorförare till från $5.00 till $8.00 per dag; som hundratals gått ut i krigét och på grund af det höga kvetepriset, komma alla Traction engines att arbeta på öfvertid i och och erhåll vår vackra fria katalog.

Lär barberaryrket i Hemphills, Canadas äldsta och största barberarskola. Löner betalas under det ni lär, speciellt låga priser och platser garanteras till 25 studenter, som intrada; vi hafva mera fri praktik och anställa flera lärare än alla s. k. barberarskoler i Winnipeg.

Vi undervisa äfven i trådlös och trådlös telegrafi och skötande af rörliga bilder; våra studenter kunna gå öfver från ett yrke till ett annat utan extra afgift. Skrif eller besök och erhåll vår vackra fria katalog.

HEMPHILLS BARBER COLLEGES OCH YRKESSKOLOR,
Hufvudkontor: 643 Main st., Winnipeg. Afdelningskontor i Regina, Sask.

"Jag för till Canada den bästa saken i världen."

"IDEAL" kombinerade ångkokare och bakare

Med "IDEAL" Ångkokare kan ni koka en hel middag från soppa till dessert, öfver endast en brännare på hvilken slags spis som helst, med hvilket slags bränsle som helst; gå bort och lämna det; intet kan brännas, vidbrännas, torka upp, af dunsta eller koka öfver.

"IDEAL" Ångkokare är den största arbetsbesparande uppfinning, som någonsin utbjudits för

KONSERVERING AF FRUKT OCH GRÖNSAKER.

Efterskrif katalog och vidare upplysningar till

LOUIS McLAIN
284 Princess Street, Winnipeg

Canadensisk agent
TOLEDO COOKER CO., Toledo, O.
Ensamtillverkare af "IDEAL" Ångkokare och Elffria Kokare.

Klipp ut denna kupong den är värd $1.00 i afbetalning för en Ångkokare af hvilken storlek som helst, som ett speciellt introduktionserbjudande; gäller till den 15 juli.
Agenter önskas i alla städer.

UNGA MÄN

som ha lust till att lära känna sig själfva, skulle skrifva efter ett exemplar af N. Rosenberg Co:s berömda bok

"LIFVETS HEMLIGHETER"

Boken omhandlar lifvets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, hemliga synder, dessa lofder, förebyggande och hur man kan bota sig själf i hemmet, o. s. v., och är i hög grad intressant. Sändes fritt i försegladt omslag till en hvar som på ett postkort eller i bref insänder sin adress till den valkända läkarefirman

N. ROSENBERG CO., 180 N. DEARBORN ST., CHICAGO, ILL., U. S. A.

TANDLÄKARE
DR. FRANK HUGHES
(Förut i Galt, Ont.)
Suite 10 & 11 Credit Fencier Bldg.
Telefon 2287 Edmonton, Alta.

MALCOLM M. CHARLESON
ADVOKAT.
Dominion Bldg., Edmonton, Alta.
Telefon 9207.
Det Kungl. norska vice konsulatet för Alberta.

ROBERTSON, MACDONALD & WINKLER
Harry H. Robertson, J. M. Macdonald, Gordon E. Winkler.
Telefoner 1810, 1822.
ADVOKATER, JURIDISKA OMBUD, NOTARIER ETC.
PANGAR ATT LÅNA.
Bank of British North America Bldg.
Edmonton, Alta.

JACKSON BROS.
Juvelerare och diamanthandlare.
9962 Jasper Ave., E., Edmonton, Alta.
Telefon 1747.
Klockor, slipadt glas, porslin, silfversaker, konstnärliga artiklar, skrifmaterialier etc. Gliftermålslicense utfärdas.
Speciell uppmärksamhet gifvas post orderkunder. Ur- och juvelreparation

Vi sälja alla sorters
FÄRSK FISK
Orders från landsbygden gifvas speciell uppmärksamhet.
SCANDINAVIAN FISH CO.
101 City Market. Stånd 3.
Edmonton, Alta.

DR. J. J. McDONELL
LÄKARE.
Speciell uppmärksamhet gifvas patienter utanför staden.
720 First street, Edmonton, Alta.

HUFVUDVÄRK orsakas af ansträngning af ögonen. Lämpliga glasögon borttager ansträngningen och förebygger hufvudvärk. Konsultera
MRS. C. J. MEADOWS
OPTOMETRIST
10232 Jasper Avenue, Edmonton, Alta.

Victoria tea
Rik kvalitet
Ceylon blandning

Speciella priser:
3 lb. burk $1.10
10 lb. busk $1.75
5 lb. busk $3.50

Fint kaffe, oöfverträffad valuta
30c., 35c., 45c. per lb.
Speciellt 3 lb. $1.00
Potters trädgårdsutsäde 2 paket, 5c.
Mjöl, torkad frukt och specerier till de lägsta priser.
Postorder gifvas speciell uppmärksamhet.

HENRY WILSON,
Queens Ave., - Edmonton.

Det betalar sig att handla med DET SKANDINAVISKA APOTEKET
Recept expedieras snabbt.
THE EAGLE PHARMACY
Hörn. Jasper Ave. och Rice St., Edmonton, Alta.
Speciell uppmärksamhet gifvas postorder.

FÖRSTA KLASS ACCIDENS-TRYCK

utföres å SVENSKA CANADA TIDNINGENS TRYCKERI.

Vi önska fästa våra många vänners uppmärksamhet på, att vårt tryckeri blifvit kompletteradt med modärna och tidsenliga stilsorter och maskiner, hvarför vi kunna åtaga oss utförandet af all slags "Job Printing", ifrån det minsta til det största. Arbetet inom tryckeribranschen utföres af första klass "union"-män, hvilket garanterar för arbetets kvalité. Gör oss ett besök och öfvertyga eder själf.

325 Logan Ave.

Särskild uppmärksamhet fästes vid ordrar från landsorten.
Prisuppgifter lämnas beredvilligt och kostnadsfritt.

WINNIPEG - - MANITOBA